

Сегашната игуменка е сестра Евксения. При днешното положение Девическият манастир има 14 монахини, които съставят сестринско общожитие. Имената на сестрите, които лично обработват имота и служат въ църквата сѫ: Игуменка Евксения, монахини: Параксева, Феврония, Наталия, София, Евфимия, Христина, Варвара и Татяна.

Днесъ Девическият манастир се е засилил и разхубавил. Има 200 декара недвижимъ непокритъ имотъ и образува добро стопанство, което се обработва отъ монахините. Дворът на манастирът е добре уреденъ, препълненъ съ цветя, два хубави бора и много други растения.

Игуменка на манастира е сестра Евксения, пѣвица — Христина отъ Присово, свещеникъ — Петър Ц. Поповъ отъ Миндя.

Въ манастира е запазено старобългарско гостоприемство.

ПЧЕЛИЩЕ¹⁾

Мѣстонахождение.

Отъ Присово на 6 км., източна посока, въ подножието на Присой бърдо, именувано тута Страната, се намира село Пчелище. Автомобилниятъ път върви нагоре, все по Присовския долъ, въ широко плодородно корито, покрито съ лозя, царевица, бобъ, овоцни дървета и градини. Клонъ отъ него се отдѣля за Елена, следъ което пътът прави още нѣколко красиви завои, стига седловина, която щомъ прехвърли, влиза въ с. Пчелище. Едно бърдо, наречено Осой, иде югозападно отъ Присовския манастиръ, като продължение на Меча улица, прави джга, доближава се подъ завой до Пчелище, свързва се надъ селото чрезъ седловина съ Присой бърдо и се отдалечава въ югоизточна посока, покрай южната страна на Пчелище. Седловината не е много висока — около 250 м. надъ морското равнище — но е вододѣль между Присовския долъ, който тече на западъ и се влива въ Янтра, и Пчелищенския долъ, който тече въ противна посока — изтокъ, и се влива въ река Дрѣнта.

Седловината е играла роля отъ римско време на важенъ римски път отъ изтокъ къмъ западъ и обратно. Главниятъ път на времето за Елена минавал презъ нея, понеже Меча улица била недостъпна. Върху нейното било е имало нѣкога, после и въ турско време, две яки каменни кули-

1) Многозаслужилътъ учитель въ Пчелище г. Петко Константинов е написалъ и издалъ презъ 1937 год. книжката „История на с. Пчелище“. Събраниятъ материалъ е твърде цененъ. Сведения, прѣврени отъ него, сме използвали и ние за нашата работа. Подробности, обаче, относно вѫтрешния животъ на народа и родоветѣ въ селото любознателниятъ четецъ ще намѣри въ казаната малка книжка.